

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/298/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114232421
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114232421.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou v právnej veci navrhovateľa: Y. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom: G. XXX, proti odporkyni: W. B. rod. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom: G. XXX, zastúpená splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Martin Chlapík s.r.o., IČO: 47253339 so sídlom: Sládkovičova 13, 010 01 Žilina, o zrušenie výživného pre dospelé dieťa a zaplatenie 177,66 €, takto

r o z h o d o l :

Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyni, naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 13C/20/2011-141 zo dňa 24.4.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.9.2012 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 5Co/305/2012-194 zo dňa 10.9.2012, sa od 1.9.2014 z r u š u j e.

Odporkyňa j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 105,10 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a.

O náhrade trov konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.10.2014, doplneným podaním doručeným súdu dňa 16.10.2014 (č.l. 10 spisu), doplneným ďalším podaním, doručeným súdu 13.11.2014 (č.l. 20 spisu), domáhal, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni od 01.10.2014. Na odôvodnenie návrhu uviedol, že odporkyňa študuje na Trnavskej univerzite externe, a preto nie je povinný na ňu platiť výživné. Uznesením zo dňa 24.06.2015 bola pripustená zmena návrhu, podľa ktorej sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti od 01.08.2014 a zároveň sa domáhal i vrátenia preplatku na výživnom vo výške 177,66 €.

Navrhovateľ k návrhu na začatie konania pripojil list odporkyne zo dňa 30.09.2014, adresovaný navrhovateľovi, ktorým listom dala odporkyňa navrhovateľovi na vedomie, že už nie je viac povinný jej platiť výživné, nakoľko od 01.10.2014 študuje v externej forme.

Súd nariadil pojednávanie na deň 17.06.2015, z neúčasti na ktorom sa odporkyňa ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 29.05.2015 zo zdravotných dôvodov. K návrhu na začatie konania sa zároveň vyjadrila tak, že svojmu otcovi poslala list, v ktorom ho upovedomila, že už v dennej forme štúdia neštuduje, a preto viac nie je povinný jej platiť výživné. Okrem toho bol navrhovateľ informovaný o ukončení štúdia odporkyňou aj telefonicky, pričom sa vyjadril „výživné jej platím, aj keď nemusím“.

Z potvrdenia Trnavskej univerzity v Trnave, Pedagogickej fakulty zo dňa 26.02.2014 (č.l. 33 spisu) súd zistil, že odporkyňa bola od 01.09.2012 do 19.02.2014 poslucháčkou Trnavskej univerzity v Trnave, Pedagogickej fakulty, bakalárskeho stupňa štúdia, dennej formy, študijného programu učiteľstvo slovenského jazyka a literatúry a biológie so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky.

Na pojednávaní vykonanom dňa 17.06.2015 v neprítomnosti odporkyne navrhovateľ uviedol, že okrem zrušenia vyživovacej povinnosti voči odporkyni, a to od 01.08.2014, nakoľko zistil, že jeho dcéra od tohto dňa podniká, pretože má odvtedy živnostenské oprávnenie, sa domáha i vrátenia preplatku na výživnom vo výške 177,66 €, v ktorom zmysle mení i návrh na začatie konania.

Uznesením zo dňa 24.06.2015 bola zmena návrhu v zmysle návrhu navrhovateľa na pojednávaní dňa 17.6.2015 pripustená.

Pojednávanie nariadené na deň 05.08.2015 bolo vykonané v neprítomnosti odporkyne zo zdravotných dôvodov na strane odporkyne, ktorá bola na pojednávaní riadne zastúpená svojím právnym zástupcom. Na pojednávaní boli vypočutí svedkovia W. H. a J. B..

Navrhovateľ na pojednávaní zotrval na návrhu na začatie konania v celom rozsahu. Uviedol, že odporkyňa mu síce písomne oznámila, že si už voči nej nemusí plniť vyživovaciu povinnosť, ale nevedel, či sa jedná o rukopis odporkyne, nemal žiadne potvrdenie z vysokej školy v Trnave a platil odporkyni ďalej výživné vzhľadom na to, čo sa stalo pred tromi rokmi, keď dcéra W. H. dala na neho fiktívnu exekúciu, pričom jej nedlhoval ani euro, bol tak fiktívne exekvovaný, bolo mu strhávané z banky 15 € mesačne plus mal zablokovaný list vlastníctva na nehnuteľnosti v G.. Po roku OS Žilina zrušil exekúciu, avšak ešte dlho potom mu chodili z exekučného konania výzvy. Takéto nepríjemnosti mu narobila zbytočne, keďže jej nič nedlhoval. Preto mal v úmysle platiť výživné až do zrušenia svojej vyživovacej povinnosti súdom. Následne však zistil na internete, že odporkyňa je podnikateľka od 1.8.2014, má živnostenský list, na čo ho vôbec neupozornila. Keby tak urobila, okamžite by zastavil platenie výživného 25,38 Eur od 1.8.2014.

Navrhovateľ uviedol, že pokiaľ sa voči odporkyni domáha zaplatenia sumy 177,66 €, táto pozostáva z preplatku výživného za obdobie 7 mesiacov od 08/2014 do 02/2015 (25,38 € x 7). Poukázal na ním predložené poštové poukazy, v zmysle ktorých boli uhrádzané jeho bývalej manželke v jednotlivých mesiacoch sumy výživného vo výške 115,38 € na základe rozsudku OS Žilina sp. zn. 13C/20/2011-141 zo dňa 24.04.2012, z ktorej sumy 115,38 € predstavuje výživné pre odporkyňu 25,38 €. Poprel tvrdenie právneho zástupcu odporcu, že finančné prostriedky, ktoré odporkyni poskytol ako výživné, sú darom. Platil výživné z dôvodu, aby sa nedostal do problémov pre jeho neplatenie. Pokiaľ platil výživné vo výške 25,38 €, takúto výšku výživného mal určenú okresným súdom a toho sa držal. Nemal finančné prostriedky na právneho zástupcu, ktorý by mu vysvetlil, čo znamená 30 % zo sumy životného minima. Uviedol, že odporkyňa uzatvorila manželstvo dňa 24.04.2015.

Z poštových poukazov na účet - podacích lístkov (č.l. 53) súd zistil, že navrhovateľ poukázal W. H., XXX XX G., okres E. v dňoch 05.08.2014, 12.09.2014, 13.10.2014, 13.11.2014, 15.12.2014, 14.01.2015 a 11.2.2015 zakaždým sumu 115,38 €.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní uviedol, že odporkyňa súhlasí so zrušením výživného tak, ako deklarovala vo svojom liste zo dňa 30.09.2014, namieta však uplatnený nárok na zrušenie výživného aj späťne od augusta a je názoru, že podľa zákona o rodine je možné rozhodnúť o zrušení výživného až dňom podania návrhu, teda od októbra 2014. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ vedel o tom a samotná odporkyňa mu oznámila, že už nie je povinný platiť výživné, napriek tomu dobrovoľne poukazoval odporkyni sumy výživného až do februára 2015 a odporkyňa má zato, že tieto dobrovoľné platby výživného mali formu daru. Odporkyňa živnostenské oprávnenie skutočne získala od 1.8.2014, kedy sa stala SZČO, avšak toto neznamena, že už od 1.8.2014 mala také príjmy, aby bola schopná sa sama živiť, keďže podnikanie bolo potrebné rozbehnúť.

Čo sa týka samotnej sumy, ktorej sa navrhovateľ domáha, po celý čas platil výživné vo výške 25,38 € mesačne, hoci právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu bol zaviazaný platiť výživné v tejto sume len do 30.6.2011. Od 1.7.2011 do 30.6.2012 bol zaviazaný platiť výživné sumou 26 € a od 1.7.2012 sumou vo výške 30% zo sumy životného minima. Navrhovateľ si túto povinnosť danú rozsudkom neplnil a po celý čas platil výživné vo výške 25,38 €. Vrátenie výživného by teoreticky prichádzalo do úvahy za 5 mesiacov - od októbra 2014 do februára 2015, a to v sume 126,90 €, čo takisto zodpovedá platbe výživného 25,38 € mesačne. Z tohto dôvodu odporkyňa vznáša kompenzačnú námietku, a to v sume

48,93 €, čo je rozdiel na výživnom oproti tomu, čo skutočne navrhovateľ platil do októbra 2014 a ktoré výživné mal skutočne v zmysle rozhodnutia súdu platiť.

Suma 48,93 € pozostáva z rozdielu výživného, ktoré bol povinný navrhovateľ odporkyni platiť a ktoré v skutočnosti platil vo výške 25,38 € mesačne. Od 1.7.2011 do 30.6.2012 mal platiť výživné v sume 26 € mesačne, čo je rozdiel 0,62 € mesačne, celkom predstavuje rozdiel za 12 mesiacov $\times 0,62 \text{ €} = 7,44 \text{ €}$. Od 1.7.2012 do 30.6.2013 bola suma minimálneho výživného 26,65 €, čo je rozdiel 1,27 € mesačne, celkom predstavuje rozdiel za 12 mesiacov $\times 1,27 \text{ €} = 15,24 \text{ €}$. Od 1.7.2013 až do súčasnosti je výška minimálneho výživného 27,13 € a od 1.7.2013 do septembra 2014 tento rozdiel predstavuje 1,75 € mesačne, za 15 mesiacov predstavuje rozdiel 26,25 €. Výsledná suma kompenzačnej námietky vo výške 48,93 Eur pozostáva zo súčtu súm 7,44 Eur, 15,24 Eur a 26,25 Eur za uplatnené obdobie od 1.7.2011 do septembra 2014, vrátane septembra.

Svedkyňa W. H., matka odporkyne, bývalá manželka navrhovateľa, uviedla, že navrhovateľ neplatil výživné v sume stanovenej súdom. Začiatkom októbra 2014 sa stretla s navrhovateľom na súde a potvrdila mu, že odporkyňa skutočne prestala študovať na dennom štúdiu a nie je povinný jej výživné posilať. Navrhovateľ však so zasielaním výživného neprestal. V decembri 2014 telefonicky vyčítala navrhovateľovi jeho nezáujem o deti s tým, že výživné, ktoré posielal na deti, je nedostatočné, nepodieľa sa na žiadnych výnimočných výdavkoch na deti, a vtedy navrhovateľ oponoval svedkyňi, že dobrovoľne posielal výživné dcére W., ktoré výživné ani posilať nemusí. Týmto výživným chce odporkyni prispievať. Paradoxne teraz sa navrhovateľ domáha vrátenia týchto peňazí.

Odporkyňa podniká, má stánok s rýchlym občerstvením, a to od decembra 2014.

Svedok J. B., manžel odporkyne, uviedol, že navrhovateľa upozorňovali listom ešte v čase, keď odporkyňa nebola jeho manželkou, aby jej výživné neplatil, nakoľko ukončila štúdium, hľadala si prácu a zároveň začala študovať externe. Prácu však nenašla, preto začali spolu s odporkyňou podnikáť, a to od 01.08.2014, kedy si vzali do prenájmu obchodné priestory, vykonali ich rekonštrukciu, nakupovali zariadenie a vybavenie a všetko, čo s tým súvisí. Táto príprava na podnikanie trvala asi jeden mesiac. Aktívne začali podnikáť od 01.09.2014, nedarilo sa im však, lebo ľudia tadiaľ nechodili, zisk bol minimálny a pokryl len náklady. Svedok žije s odporkyňou v spoločnej domácnosti 5 rokov, počas tohto obdobia spoločne hospodárili. Svedok má dosť vysoký príjem, aby odporkyňa nemusela pracovať, preto nepotrebovala mať zisk z podnikania. Reálny príjem z podnikania odporkyne bol okolo 1.000,- € mesačne, sumu 500,- € vynaložili na nájom, 400,- € na mzdu zamestnanca a 100,- € predstavoval zisk. Potom, ako oznámili navrhovateľovi, že odporkyni platiť výživné nemusí, navrhovateľ sa vyjadril, že výživné jej síce platiť nemusí, ale platiť ho bude. Navrhovateľ uvedené telefonoval matke odporkyne na Vianoce 2014 a do telefónu tak nahlas kričal, že to svedok počul.

Z pripojeného spisu sp. zn. 13C/20/2011 súd zistil, že rozsudkom sp. zn. 13C/20/2011-141 zo dňa 24.04.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.09.2012 v spojitosti s rozsudkom KS Žilina č.k. 5Co/305/2012-194 zo dňa 10.09.2012, v právnej veci navrhovateľky: W. H. proti odporcu: Y. H. o určenie výživného na plnoleté dieťa súd rozhodol tak, že odporcu zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky s účinnosťou od 27.01.2011 do 30.06.2011 sumou 25,38 €, od 01.07.2011 do 30.06.2012 sumou 26,- € a od 01.07.2012 sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa zák. č. 601/2003 Z.z., vždy do konca toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky a vo zvyšnej časti návrh zamietol.

Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa ust. § 78 ods. 2 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia je bezdôvodným obohatením majetkový

prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Súd v konaní postupoval podľa § 132 O.s.p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. V zmysle § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo ich pravosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa, pokiaľ sa domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti od 01.08.2014, je dôvodný v časti a zrušil jeho vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyňi až od 01.09.2014, vo zvyšnej časti návrh zamietol. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľovi bola voči odporkyňi určená vyživovacia povinnosť rozsudkom sp. zn. 13C/20/2011-141 zo dňa 24.04.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.09.2012, v spojitosti s rozsudkom KS Žilina č.k. 5Co/305/2012-194 zo dňa 10.09.2012, vo výške 25,38 € s účinnosťou od 27.01.2011 do 30.06.2011, vo výške 26 € od 01.07.2011 do 30.06.2012 a od 01.07.2012 vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa zák. č. 601/2003 Z.z., Toho času je odporkyňa plnoletá, poslucháčkou Pedagogickej fakulty Trnavskej univerzity bola od 01.09.2012 do 19.02.2014 a od 1.10.2014 študuje externe. Od 1.9.2009 začala aktívne podnikáť, ktorú skutočnosť mal súd preukázanú i z výpovede svedka J. B., manžela odporkyne. Z výpovede svedka vyplynulo, že reálny príjem z podnikania bol okolo 1.000,- € mesačne, z ktorej sumy vynaložila 500,- € na nájom, 400,- € na mzdu zamestnanca a 100,- € tak predstavoval čistý zisk odporkyne.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa zanikla najneskôr od 1.10.2004, ktorú skutočnosť odporkyňa samotná navrhovateľovi písomne oznámila s poukazom na to, že začala študovať externe. Následne však navrhovateľ zmenil návrh na začatie konania vzhľadom na svoje zistenie, že odporkyňi bol vydaný živnostenský list a začala podnikáť, a to od 1.8.2014. Súd mal však preukázané, že i keď odporkyňa získala živnostenské oprávnenie od 1.8.2014, ktorá skutočnosť medzi účastníkmi sporná nebola, zisk z podnikania jej začal vznikáť až od 1.9.2014. Preto súd zrušil vyživovaciu povinnosť až od 1.9.2014, nakoľko až odvtedy bola odporkyňa v situácii, kedy bola schopná začať sa sama živiť a boli splnené podmienky pre ukončenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyňi ako svojej dcéry v súlade s citovaným zákonným ustanovením § 62 ods. 1 Zákona o rodine.

Po ustálení obdobia, počas ktorého trvala vyživovacia povinnosť navrhovateľa, súd rozhodoval o nároku navrhovateľa na zaplatenie sumy 177,66 € titulom bezdôvodného obohatenia s poukazom na to, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyňi zanikla a napriek tomu jej uhrádzal výživné.

V prípade uplatnenia nároku na preplatky výživného plnoletého dieťaťa v prípade zrušení alebo zníženiu výživného je povinnosť oprávnenej osoby vrátiť tieto preplatky, a to aj vtedy, ak ide o spotrebované výživné. Neuplatní sa, ako v prípade výživného maloletých detí, ustanovenie § 78 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého sa v tomto prípade, teda ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné nevracia. Ak súd u plnoletých oprávnených osôb zníži, alebo zruší výživné, za dobu od podania návrhu do rozhodnutia súdu je plnoletý oprávnený povinný vrátiť rozdiel v príslušných sumách, a súd teda neskúma, či poskytnuté výživné spotreboval.

Odporkyňa tvrdila, že platby výživného poskytované zo strany navrhovateľa potom, ako mu oznámila, že nie je povinný jej platiť výživné, pretože už neštuduje dennou formou štúdia, považovala a je potrebné považovať za dar. Navrhovateľ toto tvrdenie kategoricky poprel a uviedol, že výživné platil z dôvodu, že táto povinnosť nebola zrušená súdnym rozhodnutím a v minulosti bola voči nemu začatá exekúcia, a to bezdôvodne, pretože vyživovaciu povinnosť si plnil, a napriek tomu mal z toho problémy. Odporkyňa uvedené tvrdenie navrhovateľa nerozporovala, preto mal súd dôvodnosť poukazovania výživného zo strany navrhovateľa odporkyňi za preukázanú, keďže navrhovateľ si túto povinnosť voči odporkyňi plnil z opatrnosti a až keď zistil, že odporkyňa podniká, predpokladal teda, že je schopná sa živiť sama, platby výživného zastavil. Preto nie je možné považovať úhrady výživného za obdobie od zániku vyživovacej

povinnosti za dar navrhovateľa odporkyni. Platby výživného mal súd preukázané z poštových poukazov zo dňa 05.08.2014, zo dňa 12.09.2014, zo dňa 13.10.2014, zo dňa 13.11.2014, zo dňa 15.12.2014, zo dňa 14.01.2015 a zo dňa 11.2.2015. Vzhľadom na zánik vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni od 1.9.2014, ktorý dátum súd ustálil v tomto konaní, výživné, ktoré navrhovateľ platil odporkyni od septembra 2014 do februára 2015 vrátane, bolo hradené bez právneho dôvodu.

Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia založené na tom, že právny dôvod od samého začiatku neexistoval, ale aj ak dodatočne odpadol. O obohatení možno hovoriť vtedy, ak dosiahol takýmto plnením majetkovú hodnotu ten, komu bolo plnené, takže v jeho majetku došlo buď ku zvýšeniu aktív alebo ku zníženiu pasív, prípadne sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo.

Vzhľadom na zrušenie vyživovacej povinnosti súdom až od 01.09.2014 bola nároková suma 177,66 €, ktorej zaplata sa navrhovateľ domáhal titulom vrátenia výživného, krátená o sumu zaplateného výživného za mesiac august vo výške 25,38 €, a to na sumu 152,28 €. Na vrátenie tejto sumy by teda navrhovateľ mal voči odporkyni právo.

Súd však čiastočne zohľadnil, a to vo výške 47,18 €, kompenzačnú námietku vznesenú odporkyňou vo výške 48,93 €, ktorou započítala dlžné výživné, keďže navrhovateľ si neplnil vyživovacu povinnosť tak, ako bola táto určená v konaní 13C/20/2011. Túto si plnil vo výške 25,38 € mesačne napriek tomu, že rozsudkom sp. zn. 13C/20/2011-141 zo dňa 24.04.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.09.2012, v spojitosti s rozsudkom KS Žilina č.k. 5Co/305/2012-194 zo dňa 10.09.2012, bol zaviazaný plniť si svoju vyživovacu povinnosť voči odporkyni s účinnosťou:

- od 27.01.2011 do 30.06.2011 sumou 25,38 €,
- od 01.07.2011 do 30.06.2012 sumou 26,- €, plnením povinnosti vo výške 25,38 € mesačne vznikol dlh vo výške 7,44 € (12 mesiacov x 0,62 €),
- od 01.07.2012 sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa zák. č. 601/2003 Z.z., do 30.6.2013 minimálne výživné predstavovalo 26,65 €, plnením povinnosti vo výške 25,38 € mesačne vznikol dlh vo výške 15,24 € (12 mesiacov x 1,27 €),
- od 1.7.2013 do augusta 2014 minimálne výživné predstavovalo 27,13 €, plnením povinnosti vo výške 25,38 € mesačne vznikol dlh vo výške 24,50 € (14 mesiacov x 1,75 €).

Celkom tak vznikol navrhovateľovi na výživnom dlh vo výške 47,18 € (= 7,44 € + 15,24 € + 24,50 €). Po odpočítaní od sumy 152,28 €, na vrátenie ktorej by mal navrhovateľ právo titulom bezdôvodného obohatenia, je možné dospieť k rozdielu 105,10 €, na zaplata ktorej sumy súd odporkyňu zaviazal. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 72,56 € bol návrh zamietnutý.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní od právoplatnosti rozsudku podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).